

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. februar 2024
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Josefine Kirst Müntzberg
Sagsnr.: 2024-00652
Dok.: 3122969

Besvarelse af spørgsmål nr. 556 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 556 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. januar 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Justitsministeriet skal anmode om, at det vedlagte bilag behandles **fortroligt**, da bilaget indeholder oplysninger om enkeltpersoners strafbare forhold.

Peter Hummelgaard

/

Thomas Jørn Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 556 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren på baggrund af sagen omtalt i artiklen »Drabsdømt i grov voldtægtssag« på ekstrabladet.dk, 9. januar 2024 tilkendegive, om ministeren er enig i, at der skal strammes op, så mordere ikke fremover kan blive prøveløsladt før tid, og at prøveløsladte, der begår voldtægt under prøveløsladelsen, skal straffes med livsvarigt fængsel eller forvaring på ubestemt tid, og vil ministeren redegøre for, om den dømte morder og nu tiltalte voldtægtsforbryder er blevet mentalundersøgt med henblik på farlighedsvurdering?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af den del af spørgsmålet, der vedrører eventuel mentalundersøgelse i den konkrete sag, indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der fremgår af vedlagte fortrolige bilag.

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Om løsladelse på prøve kan Direktoratet for Kriminalforsorgen generelt oplyse, at det fremgår af straffelovens § 38, stk. 1, at når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, afgør justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, om den dømte skal løslades på prøve.

Prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, er forudsat som et regelmæssigt led i fuldbyrdelse af fængselsstraffe på 2 måneder eller derover.

Efter straffelovens § 38, stk. 4, er det en forudsætning for prøveløsladelse, at den dømtes forhold ikke gør prøveløsladelse utilrådelig, at der er sikret den dømte passende ophold og arbejde eller andet underhold, og at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for prøveløsladelsen, som fastsættes.

At den dømtes forhold ikke må gøre prøveløsladelsen utilrådelig betyder, at der ikke må foreligge en væsentlig risiko for recidiv til ikke-bagatelagtig kriminalitet, som ikke formodes at kunne begrænses ved tilsyn af kriminalforsorgen og eventuelle særvilkår. I denne vurdering indgår bl.a. kriminalitetens art, tidligere kriminalitet og den indsattes personlige forhold.

Afgørelsen om prøveløsladelse skal i øvrigt, når sagen er tilstrækkeligt oplyst, træffes ud fra en samlet afvejning af alle omstændigheder, som taler enten for eller imod prøveløsladelse.

Visse momenter vil dog typisk indgå med særlig vægt, herunder antallet af tidligere løsladelser og betingede domme, den indsattes forhold under tidligere tilsynsperioder, den foreliggende løsladelsessituation, ung alder (under 21 år), kriminalitetens art og forhold under indsættelsen.

For personer med lange straffe indgår derudover den foreliggende løsladelsessituation med betydelig vægt i utilrådighedsvurderingen, herunder navnlig om den indsatte er stabiliseret ved f.eks. udslusning via en af kriminalforsorgens institutioner.

Det fremgår af straffelovens § 40, stk. 1, 1. pkt., at hvis den prøveløsladte begår nyt strafbart forhold i prøvetiden, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangskridt, hvorved den prøveløsladte sigtes for forholdet, træffer retten afgørelse i overensstemmelse med straffelovens § 61, stk. 2, således at reststraffen ligestilles med en betinget dom. Det følger af straffelovens § 61, stk. 2, 1. pkt., at retten – i den nævnte situation – fastsætter en ubetinget straf eller anden retsfølge for det nye strafbare forhold begået i prøvetiden og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Det fremgår endvidere af straffelovens § 81, stk. 1, nr. 1, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen.

Endelig fremgår det af straffelovens § 70, stk. 2, at en person kan dømmes til forvaring, hvis 1) han findes skyldig i voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse eller i forsøg herpå, 2) det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om hans person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og 3) anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.